

سُورَةُ الْأَحْزَابِ (مَدَنِيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾ ئەى پيغمبەر ﷺ له خوا بترسه و بهردهوام به له سهر ته قواو پارێزکاری، هەرگیز ملکه چی بێ باوه ران و دوورووه کان مه به (که ده یانه ویت له پرێگه ی راست و یت بکه ن، چونکه) به راستی خوا هه می شه و بهردهوام زاناو دانا به. **وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢﴾** به لکو ته نها شویتى ئەو (پێموونیانه) بکه وه که له لایهن پهروه ردا گارته وه به نیگا بۆت رهوانه ده کریت، به راستی خوا هه می شه ئاگا داره به و کرده وانه ی که ئەنجامی ده دن. **وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾** هه می شه و بهردهوام پشت به خوا به سته، ته نها خوا به سه که پشتیوان و یاریده دهر بیت. **مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ ۖ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ ۖ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۖ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٤﴾** خوا دوو دلێ دروست نه کردووه له دهروونی هیچ که سی کدا (دوو بیرو باوه ر جایی نایته وه)، که واته هاوسه رانیشتان که به دهم پێیان ده لێن: (ئیه وه له جایی دایکمان) به و قسه یه نابنه دایکتان، ئەوانه ش به کورپی خۆتانی ده زانن (له کاتی کدا راستیه که ی وا نیه)، خوا حق و یت ره و ههر ئەو رپیازی راست و دروست، نیشانی (بهنده کانی) ده دات. **أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ ۚ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ ۚ وَلَكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥﴾** ئەو کورانه به ناوی باوکی خۆ یانه وه ناویان به رن و بانگیان بکه ن، ئەوه په سه نده لای خوا، ئەگه ر باوکیانتان نه ده ناسی، خۆ برای دینیتان، سه ره ئیوه ن و له ئیوه ن (ئه گه ر دوور له سووکایه تی) هه له یه کتان کرد ئەوه قه یناکات، به لام ئەگه ر له دلتاندا، نیه تیکی ناپاک هه بیت بۆ سووکایه تی پیکردیان ئەوه لپرسینه وه ی ده بیت، هه می شه و بهردهوامیش خوا لی خوشبوو می ره بانه (له هه له کانتان ده بووریت، ئەگه ر لێی په شیما ن به وه). **النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ ۖ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ ۚ وَأُولَٰؤُا ۖ الْأَرْحَامُ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَّعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾** پيغمبەر ﷺ نزیکتره به ئیانداران له خودی خویان (واته ده بیت له خویان زیاتر خوشیان بویت و فه رمانه کانی له سه رو فه رمان و داخوازی خۆ یانه وه بیت) خیزانه کانیشی دایکیان

(دایکي ئيمانداران، دایکي مه‌عنه‌ویان) خزمایش هه‌ندیکیان له‌هه‌ندیکی تریان له‌پیشترن، له‌ققورثانی خوادا، له‌ئیمانداران و کوچبه‌ران، مه‌گه‌ر له‌گه‌ل دۆستان و خزامان و ئاشنایانی خۆتان کاریکی چاک ئه‌نجام بدن، ئه‌و چاکه‌یه‌تان له‌نامه‌ی کرده‌وه‌کانتاندا بۆتان تۆمار کراوه. **وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا** ﴿٧﴾ بیران بخه‌روهه که ئیمه په‌یمانان له پیغه‌مبه‌ران وه‌رگرتوه په‌یمانی یه‌کناپه‌ره‌ستی، په‌یمانی گه‌یاندنی بانگه‌وازی خوا، به‌تایه‌ت تو ئه‌ی محمد ﷺ و له‌نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسی کوری مه‌ریه‌م، بیگومان په‌یمانیکی به‌هیز و به‌تومان لی وه‌رگرتن... **لَيَسْأَلَنَّ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا** ﴿٨﴾ تا له‌پرۆژی قیامه‌تدا، خوا پرسیار بکات له‌راستگۆیان ده‌رباره‌ی راستیه‌که‌یان (واته له پیغه‌مبه‌ران ده‌رباره‌ی گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌یان)، بۆ کفرانیش سزاو تۆله‌یه‌کی به‌ئیشی ئاماده‌کردوه. **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا** ﴿٩﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمان و باوه‌رتان هیناوه یادی نیعمه‌تی خوا بکه‌نه‌وه له‌سه‌رتان (مه‌به‌ست جه‌نگی خنده‌قه که خوی گه‌وره فریای ئیمانداران که‌وت)، کاتیک سه‌ربازانی کوفر هاتنه سه‌رتان ئیمه‌ش ره‌شه‌بایه‌کی به‌هیز و سه‌ربازانیکان ناردنه سه‌ریان که نه‌تانه‌بینین، خوی گه‌وره‌بینا بوو به‌هه‌ول و کوششتان (چۆن پاسه‌وانیتان ده‌کرد، چۆن ئه‌و چاله‌قوول و درێژه‌تان هه‌لکه‌ند هتد). **إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا** ﴿١٠﴾ کاتیکیش دوزمنان له‌سه‌رو خوارتانه‌وه هاتنه سه‌رتان، کاتیکیش چاوه‌کان ئه‌بله‌ق بوون، دله‌کان گه‌شتبوونه گه‌روو، گومانی جوړاو جوړتان ده‌برد به‌به‌لینه‌کانی خوی گه‌وره (به‌سه‌رکه‌وتنی ئیمانداران). **هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا** ﴿١١﴾ له‌ویدا ئیمانداران تاقی کرانه‌وه و تووشی ته‌نگانه و سه‌خته‌کی زور توندو به‌هیز بوون، تووشی دله‌له‌رزیه‌کی زور سه‌خت کران. **وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا** ﴿١٢﴾ کاتیکیش دوورووه‌کان و ئه‌وانه‌ی دلیان نه‌خۆشی گومانی تیداوو ده‌یانوت به‌لینی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ته‌نها بۆ خه‌له‌تاندن بوو، هیچی تر نه‌بوو؟! **وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَعِذُّنَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا** ﴿١٣﴾ کاتیکیش هه‌ندیک له‌دوورووه‌کان وتیان: ئه‌ی خه‌لکی یثریب، ئه‌مه هیچ شوینی ئیوه نییه، بگه‌رینه‌وه ناوشار، ده‌سته‌یه‌کیش له‌وان مۆله‌تیا له‌پیغه‌مبه‌ر ده‌خواست و ده‌یانوت: ماله‌کانمان به‌ده‌ره‌ویه (گوایه دوزمن به‌ئاسانی ده‌توانیت هه‌لکویتته سه‌ری)، له‌راستیدا

وانیبه، ماله‌کانیان به‌ده‌ره‌وه‌نین (دوژمن ناتوانیت زه‌فریان پی‌به‌ریت)، ته‌ن‌ها را‌کردنیان مه‌به‌سته‌و هیچی تر. **وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سِيلُوا الْفِتْنَةَ لَأَتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا** ﴿١٤﴾ خو‌ئه‌گەر له‌شکری دوژمنان له‌چوارلای یه‌ تریبه‌وه‌و یچونایه‌ته‌ سه‌ریان، له‌وه‌و دوا داوای جه‌نگیان لی‌بکرایه‌ دژی موسولمانان، ئه‌وه‌ده‌چوون به‌ده‌مییه‌وه‌، ته‌ن‌ها که‌میک نه‌ییت وه‌لامه‌که‌یان دوانه‌ده‌خست. **وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُولُونَ إِلَّا دُبْرًا وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا** ﴿١٥﴾ سو‌یند به‌خوا به‌راستی زووتر ئه‌وانه‌ په‌یمانان به‌خوای گه‌وره‌ دابوو پشت هه‌لنه‌که‌من له‌کاتی به‌ره‌نگاری دوژمندا، بی‌گومان به‌لینیک به‌خوا دراییت لی‌ ده‌پرس‌ریته‌وه‌. **قُلْ لَّن يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِن فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا** ﴿١٦﴾ بیان بلی: (ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ) هه‌رگیز را‌کردن، سوودبه‌خش ناییت بو‌تان ئه‌گەر هه‌لین له‌ مردن، یان له‌کوشتن، ئه‌وسا ته‌ن‌ها که‌میک نه‌ییت دوانا‌خرین و را‌بواردن و ژیا‌نتان زور که‌موو‌کو‌تایه‌. **قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا** ﴿١٧﴾ بیان بلی: ک‌ی هه‌یه په‌ناتان بدات له‌خواو پت‌نپار‌یزیت له‌ توله‌ سه‌ندنه‌وه‌ی، ئه‌گەر بیه‌ویت ناخوشیه‌کتان بو‌ پیش به‌ییت، یا خود ک‌ی هه‌یه ده‌توانیت به‌ری می‌ره‌بانی و سو‌زی بگ‌ریت، ئه‌گەر بیه‌ویت به‌زه‌بی و ره‌حمه‌تی خو‌یتان پی‌ به‌خشیت، ئه‌وکاته‌ ئیتر ئه‌وانه‌ جگه‌ له‌ خوا که‌سیان ده‌ست ناکه‌ویت پشتیوانیان لی‌ بکات و سه‌ریان بجات. **قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا** ﴿١٨﴾ به‌راستی خوا ئه‌و که‌سانه‌ ده‌ناسیت که‌ کو‌سپ و ته‌گه‌ره‌ درووست ده‌که‌ن له‌ئیه‌وه‌، ئه‌وانه‌ی به‌ برا‌کانیان ده‌لین وه‌رن بو‌ لای ئیمه‌، (خو‌تان بدزنه‌وه‌ له‌ سو‌پای ئیانداران)، ئه‌وانه‌ ته‌ن‌ها که‌م نه‌ییت خو‌یان ناخه‌نه‌ ناو تالوکه‌ی جه‌نگه‌وه‌. **أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِالْسِنَةِ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَٰئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا** ﴿١٩﴾ به‌رامبه‌ر ئیه‌وه‌ ده‌ست نوقاوو‌ بی‌ هیمه‌تن، جا‌کاتیک ترس و بی‌ جه‌نگیان بو‌ دیت ئه‌وه‌ ده‌یانینیت، ته‌ماشات ده‌که‌ن، چاوه‌کانیان ده‌سو‌ریته‌وه‌ و ئه‌بله‌ق ده‌ییت وه‌ک که‌سیک له‌ترسی مه‌رگ بی‌ هو‌شی به‌سه‌ردا هات‌یت، جا‌کاتیک ئه‌و ترس و بی‌ه‌ نه‌ما، زمان در‌یژه‌کانیان ئازارتان ده‌دن به‌قسه‌ی ره‌ق و ناخو‌ش، له‌کاتیکدا ئه‌وان چاو‌رسی و به‌هه‌لپه‌ن بو‌ پاره‌، ئائه‌وانه‌ باوه‌ریان نه‌هیناوه‌، به‌و هو‌یه‌وه‌ خوا کرده‌وه‌کانیان پوو‌چ کردنه‌وه‌، ئه‌وکاره‌ش هه‌میشه‌ بو‌ خوا ئاسانه‌. **يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَتَلُوا إِلَّا**

قَلِيلًا ۝ ئەوانە ھېشتا وادەزانن كە لەشكر و گرو و دەستەكان نەروڤشتوون، ئەگەر لەشكرى گروكان ھات، ئاوات دەخوازن برىا لەناو ەھرەبە بىابان نشىنەكاندا بوونايەو لەو پوھەھەوالى ئىوھيان پېرسىايە!! خو ئەگەر لەناو ئىوھدا بوونايەتەنھا كەم نەيىت جەنگيان نەدەكرد. **لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۝** سوڤند بەخوا بەراستى لە پىغەمبەرى خوادا چاكترين نموونەى تەواو رېك پىك ھەيەتا چوى لى بکەن و شوڤتى بکەون، بەتايىت بو ئەو كەسانەى رەزامەندى خوايان مەبەستە، سەرفرازى قيامەت ئاواتيانە، ھەمىشە و بەردەوام يادى خوا بە زورى ئەنجام دەدەن و زمانيان پاراوە بەيادى ئەو. **وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ۝** كاتىك ئيانداران ئەو ھەموو دەستە و گروھانەيان بىنى وتيان: ئەمە ئەوھەيە كە خوا و پىغەمبەرەكەى بەلنى پىداوين (كەئاوا دژايەتى تايىنەكەى دەكرىت و كافران و دوو پرووھەكان نەخشەو پىلان دەكىشن بو رېشەكەن كردنى)، ديارە كە خوا و پىغەمبەرەكەى راستيان فەرموو لەپىش ھاتنىدا، بىگومان ئەو دژايەتییە باوھرو ملكەچى نەيىت ھىچى ترى بو زياد نەكردن (واتەسوورتر بوون لەسەر ئيان). **مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّن يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ۝** مەردانىكى زور ھەن لەئيانداران ئەو پەيمانەى داويانە بە خوا، راستيان كرد لەسەرى ژيان و پابەند بوون پىوھى و لايان نەدا لى، جا ھەيانە پەيمانەكەى جىيەجى كرد و مرد لەسەرى، ھەشيانە چاوھروانە، بەھىچ شىوھەك گوران و لارى پرووى تى نەكردوون. **لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝** تا خوى گەورە پاداشتى راسگويان بەھوى راستيەكەيان بداتەو، ھەروھە سزاو تۆلەى دوو پرووھەكانىش بدات ئەگەر بىھوڤت، يان تۆبەو پەشيمانان لى وەردەگرىت، چونكە بەراستى خوا ھەمىشە و بەردەوام لى خوشبوو مېرەبانە. **وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۝** خوا كافرانى تىكشكاند و گىزانىوھە دواوہ بەخويان و كىنە و بوغزيانەوھە، ھىچ جوړە خەيرىكيان دەست نەكەوت، ھەر خوا خوى ئياندارانى لەجەنگ پاراست (ھەر خوڤىشى بە باو باران و لەشكرى تايىتە كافرانى تىكشكان)، جا ھەمىشەو بەردەوام خوا بەھيزەو بەدەسەلاتە. **وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِن صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۝** ئەوانەى پشتگىرى قورەيشيەكانيان كرد لەخاوەنى كنىبە ئاسمانىەكان، لەجووھەكانى

(بنی قریزہ) خوی گهوره له قه لاکانیان دایگرتن، ترس و له رزی فریادیه دلیان، تا وایان لیها، دهسته به کتان کوشتن و دهسته به کیشتان به دیل گرتن. **وَأَوْزَتْكُمْ أَرْضُهُمْ وِدِيرَهُمْ وَأَمْوَالُهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا** ﴿٢٧﴾ سه ره نجام هه رچی زهوی و زارو مال و خانوو سامانیکیان هه بوو خوا به خشی به ئیوه، ههروه ها شوئی تریش که هیشتا تا ئیستا پیدایا نه رۆشتوون، هه می شه و به رده و امیش خوا دهستی به سه ره موو شتی کدا ده روات. به پشتیوانی خوی گهوره رۆژیک دیت، پیلان گیران سه رشور و ریسوا دهکات وه هه رچی سامان و مالیک که به خیانهت و فیل به دهستیان هیناوه، ده دریت وه به خاوه نه کانی... جا ئه و رۆژه ئه م ئایه تانهی سورهی (احزاب ۲۱-۲۷) ده لیی ئه و ساته ها تووه ته خواره وه). **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا** ﴿٢٨﴾ ئه پیغه مبه ره به هاوسه رانت بلی: ئه گه ره ئیوه ته نها ژیا نی دنیا و رازا وه به که ی تان ده ویت، وه رن با هه ندیک شتومه ک و پاره و سامانتان پی بیه خشم، له وه و دواش به جواترین شیوه ده ست به ردارتان بيم. **وَإِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا** ﴿٢٩﴾ خو ئه گه ره ئیوه خوا و پیغه مبه ره که ی و پاداشتی رۆژی قیامه تان ده ویت، ئه وه دلیا بن که خوا بو چاکه کارانتان پاداشتی زور گهوره و بی ئه ندازه ی ئاماده کردوه (پیغه مبه ره هه موو هاوسه رانی یه ک یه ک تاقی کرده وه هه موانیان خواو پیغه مبه ره و پاداشتی قیامه تیان هه لبارد). **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَّفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا** ﴿٣٠﴾ ئه ی هاوسه رانی پیغه مبه ره: هه رکه س له ئیوه به گونا هیکی گهوره ی ئاشکرا هه ستیت، ئه وه بازانیت که دوو به رابه ره سزا ده دریت، ئه وه ش له لای خوا زور ئاسانه چونکه ئیوه قه درو ریزی تاییه تی تان هه یه. ﴿٣١﴾ **وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا** ﴿٣١﴾ ئه وه شتان فه رمان به ردارو ملکه چی خواو پیغه مبه ره که ی بیت، کرده وه ی چاکیش ئه نجام بدات ئه وه دوو جار پاداشتی ده ده ی نه وه، ههروه ها رزق و رۆزه کی به نرخ و پیرو زمان بو ئاماده کردوه. **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا** ﴿٣٢﴾ ئه ی ژنانی پیغه مبه ره (ﷺ)، ئیوه وه ک هیچ ئافره تیکی تر نین، ئه گه ره به ته واوی ترسی خوا له دل و ده روتاندا قسه به ناسکی و شیوه یه ک مه کن، نه وه کو ئه وه ی دلی نه خوشه بوور و ژیت و نیازی خراب بکات، هه می شه و به رده و امیش قسه ی چاک و به جی بکه ن (که هیچ که س نه توانیت ره خنه ی لیگریت). **وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ**

الزَّكَاةَ وَأَطَعَنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا

۳۳) ئەى ھاوسەرانى پىڭەمبەر (ﷺ) لەمالهكانى خۆتاندا بەسەنگىنى و سەلارى بىسرهون، زىنەت و جوانى خۆتان دەرەمەخن وەكوو سەرەمى نەفامى يەكەم، نوێژەكانىشتان بەچاكى ئەنجام بەدن و زەكات بەدن (لەمال و سامان)، فەرمانبەردارى خواو پىڭەمبەرەكەشى بكەن، چونكە بەپراستى خوا تەنها دەيهوێت ھەموو ناپاكى و ناسازى و نادروستىەك لە ئىوێ دوور بجاتەوێ ئەى خاوخىزانى مالى پىڭەمبەر و بەتەواوى پاكتان بكاتەوێ (دوور لەھەموو ناتەواوى و قسە و قسەلۆكىك). **وَأَذْكُرَنَّ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ**

كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۳۴) ھەرچى لەمالهكانتاندا دەخوێنرێتەوێ لەقورئان و فەرموودە يادى بگرن و فەرماوێشى مەكەن و باسى بكەن بۆ خەلكى، بەپراستى خوا ھەميشەو بەردەوام بەلوفت و وردبين و بەئاگايە (لە ھەلسوكەوتى بەندەكانى). **إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنَاتِ وَالْقَنَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّامِتِينَ وَالصَّامِتَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ**

لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۳۵) بەپراستى پياوان و ئاڤرەتانى موسولمان، پياوان و ئاڤرەتانى ئيمان دار، پياوان و ئاڤرەتانى ملەكەچ و فەرمانبەردار، پياوان و ئاڤرەتانى راستگو، پياوان و ئاڤرەتانى خوگر، پياوان و ئاڤرەتانى لەخوا ترس، پياوان و ئاڤرەتانى بەخشەندە، پياوان و ئاڤرەتانى رۆژوووان، پياوان و ئاڤرەتانى داوین پاك و ئەو پياو و ئاڤرەتانەى كە زۆر يادى خوا دەكەن، بەخشين و لى بوردەيى و پاداشتى زۆر مەزن و بى سنوورىيان لەلايەن خواى گەورەوێ بۆ ئامادەكراوێ (ھەر كە دنيایان بەجێھێشت پى شاد دەبن). **وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا**

قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ۳۶) بۆ ھىچ پياوێكى ئيماندار يان ژنێكى ئيماندار، نىە كاتىك كە خواو پىڭەمبەرەكەى بپيارى شتىك بەدن ئەوان سەرپشك بن (لە ئەنجامدانى ئەو كارە، چونكە ئەوێ سەرپىچى بكات لە فەرمانى خواو پىڭەمبەرەكەى ئەوێ ئىتر بە ئاشكرا گومراو سەرلێشيووێ. **وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ**

زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفَىٰ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۳۷) تۆ ئەى محمد (ﷺ) كاتى بەو كەسەى كە (زىد) ھو خوا نىعمەتى ئيمانى

پيښه خشيوه، توش نيعمه تي نازادي و پوره رده ت له نزيكي خوټه وه پيداوه ده لیت: هاوسه ری خوټ پيښه روهه
 لای خوټ که (زهینه ب) ه، له خوا بترسه و (ته لاقی مه ده)، وه شتيک له دل و دهر وونی خوټدا ده شاريته وه که
 خوا ده پيه ویت ناشکرای بکات، له خه لکی دهر سیت، (له بهر نه وه) کاتي که زهید خواستی و بوو به هاوسه ری
 (پاشان رپک نه که وتن و جيا بوونه وه ته لاق که وه ته نيوانيان)، ئيمه (زهینه ب) مان له تو ماره کرد، بو نه وهی
 هيچ جيپيلز بوون و دلته نگيه ک بو ئيانداران دروست نه يیت، له هينانی هاوسه رانی به ناو کورپان کاتيک که
 پيشتر هاوسه رو حه لاليان بوون، فهرمانی خواش ده يیت جيه جي بکريت. **مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرْجٍ فِيمَا**
فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا ﴿٣٨﴾ هيچ گونا هو هه له يه ک
 له سهر پيغه مبه ر نيه له به رانه ر کاریکه وه که خوا خستوو يه ته سهر شانی، (وه نه م جوړه گورانکاریانه)
 به رنامه ی خوايه و له پيغه مبه ران و قه ومه پيشوو ه کانيشدا روه يداوه (که عه قیده و يرو باوه رپان راست کرد و وه ته وه
 هه روه ها په يوه نديه کومه لايه تي و ثابووری و رامياريه کانيشيان به گویره ی به رنامه ی خوا سازدراوه)، به رده و اميش
 فهرمانه کانی خوا به وردی و رپکوييکی ده يیت جيه جي بکريت. **الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ**
وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ نه وانه ی که په يامه کانی خوا ده که يهن، وه له و دهر سن و
 جکه له و له هيچ که سی تر نارسن، خوا خو ی به سه که پاداشتی (چاکه کاران بداته وه و له بی باوه رانیش
 پيرسيته وه). **مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ**
شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾ محمد وه نه بی باوکی هيچ که س له پياوالتان يیت به لکو پيغه مبه ری خوايه و دوا هه ميني
 پيغه مبه رانه، هه ميشه و به رده و اميش خوا به هه موو شتيک زانايه. **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا**
كَثِيرًا ﴿٤١﴾ نه ی نه و که سانه ی ئيان و باوه رتان هيناوه زور زور يادی خوا بکه ن (هه ميشه ناوی پيروزی
 نه وتان له ياد بی له دل و دهر وونتانا جوش بخاو بيته سهر زارتان). **وَسَبِّحْهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا** ﴿٤٢﴾ وه
 (ته سبيحات) و ستايشی بکه ن له به يانيان و دمه و ئيواراندا. **هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ**
لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾ هه ر نه و زاته خو ی (صلوات) و ره حمه تي
 خو يتان هه ميشه و به رده و ام به سه ردا ده بار نيیت، هه روه ها فريشته کانيشی (داوای ليخوشبوتان بو ده که ن) بو
 نه وه ی له تاريخستانه کان دهرتان بکات و رزگارتان بکات وه بتاخاته ناو نوورو پروناکی (دينداريه وه له دنيا دا،
 وه به هه شتی به رینی له قيامه تدا، جا نه و پوره ردگار ه) هه ميشه و به رده و ام بو ئيانداران به ره حم و ميه ربه بان و
 دلوفانه. **تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا** ﴿٤٤﴾ نه و روژه ش که به دیداری شاد دهن، به

سه‌لام کردن پيشوازيتان لى ده‌کات وه پاداشتی زور به‌رخ و پيروزی بو ئاماده کردوون. **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا** ﴿٤٥﴾ ئەى پيغه‌مبەر (ﷺ) ئيمه تۆمان ره‌وانه کردوه که شايهت بيت (به‌سەر ئومه‌تی ئيسلامه‌وه له پهيامي خوات پى راگه‌ياندوون (وه مژده به‌خشيت (به ئيانداران به‌وهی که ره‌زامه‌ندی خواو به‌هه‌شتی به‌رين چاوه‌ريانه) هو ترسي‌نه‌ريشيت (بن باوه‌ران ده‌ترسينيت له خه‌شم و قيني خواو دوزه‌خ). **وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا** ﴿٤٦﴾ هه‌روه‌ها بانگه‌واز ده‌کهی بۆلای خوا له‌سەر مؤله‌تی ئەو، چراهه‌کی پرووناکيشی (بو سه‌رجه‌م سه‌رگه‌ردانان). **وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا** ﴿٤٧﴾ به‌رده‌وام) مژده بده به ئيانداران، که له‌لایه‌ن خواوه‌ريز و قه‌دريکی زوريان هه‌يه. **وَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذُنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا** ﴿٤٨﴾ ملکه‌چ و فه‌رمانداری کافرو دوورپوه‌کان مه‌به‌گوئ مه‌ده به‌و ئازارو ناخوشيانه‌ی (که پيشی ده‌هين بۆ خۆت و بانگه‌وازه‌که‌ت)، هه‌ميشه پشت به‌خوا به‌سته، ته‌نها خواش به‌سه که پشتيوان و ياريده‌ده‌ريت. **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَخُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا** ﴿٤٩﴾ ئەى ئەو که‌سانه‌ی باوه‌رتان هه‌يناهه ئەگه‌رئافره‌تانی ئياندارانتان ماره‌کرد، له‌وه‌ودوا جياپوه‌نه‌وه‌و ته‌لاق‌دانان پيش ئەوه‌ی بچنه‌لايان، ئەوه‌هه‌چ (عه‌ده‌) و ماوه‌يه‌کیان ناوی تا حيسابی بو بکه‌ن و (ماوه‌ی چاوه‌روانی ناوی بو ئەوه‌ی شوو بکات به‌يه‌کيکی تر)، (له‌گه‌ل ئەوه‌شدا) هه‌نديک دياريان پيشکه‌ش بکه‌ن و به‌جواني ده‌سته‌به‌رداريان بن. **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُّؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا** ﴿٥٠﴾ ئەى پيغه‌مبەر (ﷺ) ئيمه ئەو هاوسه‌رانه‌تان بو حه‌لال کردويت که ماره‌بيت پى به‌خشيون، ئەو ئافره‌تانه‌ش که که‌نيزه‌کی تۆن و له‌جه‌نگدا به‌دیل گيراون (له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌نيزه‌ک ديارده‌يه‌کی کومه‌لايه‌تی سروشتی بووه، ئايینی پيروزی ئيسلام به‌جۆره‌ها شيوه‌هه‌ولی نه‌هيشتني ئە ديارده‌يه‌داوه)، هه‌روه‌ها که‌چه‌مامه‌کانت، که‌چه‌پووره‌کانت، که‌چه‌خاله‌کانت، که‌چی ئەو پوورانه‌ت که کوچيان کرد له‌ته‌ک تۆدا، وه هه‌ر ئافره‌تيکی برودار که ئەگه‌ر ويستی خوی پيشکه‌شی پيغه‌مبەر بکات، وه پيغه‌مبەریش ويستی

ماره ی بکات، که ئەمەیان تایبەتی تۆیە (ئەو پیڤەمبەر ﷺ) نەك ئیانداران، ئیمە پڕی و شوینان بۆ ئەوان (واتە ئیانداران) پروونکردۆتەو بەرانبەر هاوسەران و کەنیزەکانیان (ئەم پروونکردنەوێه بۆ ئەوێه کە: هیچ دلتەنگی و غەمبارییهك پرووت تی نەكات (وایزانی کە تۆ لە سنوور دەرچوویت بەوێ کە لە چوار هاوسەر زیاترت هەیه) هەمیشەو بەردەوام خوا لیخۆشبوو و میهره‌بانه (بۆ ئیانداران). ﴿تُرْجَىٰ مِّن تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُسَوَّىٰ إِلَيْكَ مَن تَشَاءُ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَن تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْنَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا﴾ ٥١ هەرکامیکیان لاینجەیت (لە هاوسەرانت) یا هەرکامیکیان نزیک بکەیتەو، یاخود ئەوێان کە بتەوێت و ئەوێان کە وازت لی هینایی، پێی گونبار نابیت (چونکە تۆ ستەمکار نیت) ئا بەم شیوێه (خوای میهره‌بان ئەم بارودۆخه خیزانییهی پیڤەمبەر باس دەفەرموێت) تا (خیزانه‌کانت) دلیان پێی ئارام بگرێت (چونکە ئەو هەموو ئەرکە‌ی کە لەسەر شانی پیڤەمبەر، ئەو دەرخوازیت کە جوړه سەرپه‌ستیه‌کی هەبێت)، هاوسەرانی‌ش غەم و خەفەت نەخۆن و (وایزان کە پیڤەمبەر لییان زویره) وه هەمووان رازی بن به‌و بارودۆخه خیزانییهی کە بۆ پیڤەمبەر له‌بار و گونجاوه، خا خۆی دەرانی کە چی له‌ دله‌کاندا هەشار داوه، بێگومان هەمیشە و بەردەوام خوا زانا و دانایه. ﴿لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيبًا﴾ ٥٢ له‌مەودوا هینانی ئافره‌تانی تر بۆ تۆ هەلال نیه، یان واز هینان له‌ هەندیکیان، تا هاوسەرانی تر بێجەیتە جێیان، هەرچه‌نده ئەو ئافره‌تانه‌ی دەرته‌وێ بیاخیته جێگه‌ی هاوسەرانت سەرسام بیت له‌ رێک و پێکیان جگه‌ کەنیزه‌ك، هەمیشە و بەردەوام خوا چاودێری هەموو شتیك دەكات. ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَبْظِرِينَ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَعْسِفِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا﴾ ٥٣ ئەو کەسانه‌ی باوهرتان هیناوه مه‌چن بۆ سەردانی ماله‌كان پیڤەمبەر مه‌گەر مۆله‌تتان بدری‌ت و مۆله‌ت بخوازن، (ئەگەر مۆله‌ت دران بۆ ناخواردنیك) چاوهرپیی پێگه‌یشتنی مه‌کەن ئەگەر پێنه‌گه‌یشتبوو (مه‌به‌ست ئەوێه کە زوو مه‌چن کە هیشتا خواردنه‌که پێنه‌گه‌یشتووه)، به‌لام بانگ کران ئەو به‌چنه‌ ژووره‌وه، خۆتان به‌ گفتوگووه سەرگه‌رم مه‌کەن، چونکە ئەو کاره‌تان پیڤەمبەر ئازار دەدات

(هه‌چهنده) شهرمتان لیده‌کات و (داوای چوونه دهره‌وتان لیناکات، بیگومان) خوا شهرم له (راگه‌یاندنی) حق و دروستی ناکات خو ئه‌گهر داوای شتیکی پیوستان (له خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر کرد) له پشتی په‌رده‌وه داوای لیبکه‌ن، ئا ئه‌و جووره ره‌فتاره چاکتر و پاکتره بو دلی ئیوه و ئه‌وانیش، بیگومان هیچ کات بوتان نیه ئازارو دلته‌نگی بو پیغه‌مبه‌ری خوا پیش بین، هه‌رگیز بوتان نیه هاوسه‌رانی دواى خو‌ی به هیچ جوړیک ماره بکه‌ن چونکه ئه‌و کاره‌تان لای خوا زور گه‌وره‌یه‌و (زور نابه‌جییه، چونکه ئه‌وان دایکتان، دایکیش له رۆله‌ی حه‌رامه). **إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تَخْفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا** ٥٥ ئه‌گهر شتیک دهره‌برن و ئاشکرای بکه‌ن یان بیشارنه‌وه‌و دهری نه‌برن، ئه‌وا بیگومان خوا به هه‌موو شتیک ئا‌گاو زانایه (نه‌ینی و ئاشکرا لای ئه‌و زاته چوون یه‌که). **لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِيْ عَابَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا** ٥٦ ئافره‌تان چاو‌پوشیان لیده‌کریت و قهینکا باوانیان بیانین، یان کوره‌کانی خو‌یان، یان براکانیان، یان خۆشکه‌زاکانیان، یان ئه‌و ئافره‌تانه‌یان (که ئیشیان بو ده‌که‌ن له مالد)، یان ئه‌و که‌سانه‌ی که له ماله‌کانی‌اندا ده‌ژین، له خوا بترسن (ئه‌و سنوورانه‌ی که بوی داناون مه‌یشکین)، بیگومان خوا شایه‌ته به‌سه‌ر هه‌موو شتیکه‌وه. **إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا** ٥٧ به‌راستی خواو فریشته‌کانی صلوات دده‌ن له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه ئیوه‌ش (صلوات) ی له‌سه‌ر بدن و (به‌رده‌وام یادی خیری بکه‌ن). **إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا** ٥٨ بیگومان ئه‌وانه‌ی ئازاری خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی دده‌ن (مه‌به‌ست ئازاردانی پیغه‌مبه‌ره ﷺ) یان ئه‌وانه‌ی که هاو‌ل بو خوا بریار دده‌ن و کوفر ده‌که‌ن و جوینی پیده‌ده‌ن) خوا نه‌فرینی لیکردوون له دونیاو قیامه‌تدا سزایه‌کی زور خه‌جاله‌تئاوه‌رو سه‌رشو‌رکه‌ریشی بو ئاماده کردوون. **وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا** ٥٩ **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَلِيهِنَّ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا** ٦٠ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به هاوسه‌رانت و کچه‌کانت و ئافره‌تانی ئیامدار بلی: که به پۆشاکى بالا پۆش خو‌یان دا‌پۆشن ئه‌وه له‌بارترین شته که پینی بناسرین، تا ئازار نه‌درین و (توشی گه‌روگرفت نه‌بن)، هه‌میشه‌و به‌رده‌وام خوا لیخو‌شبوو مه‌یره‌بانه (له که‌م و کووری رابوردووتان خو‌ش ده‌یت). **لَّيِّنَ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ**

لَنُغَرِّبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾ ئەگەر دوو پرووه کان و دل بیمار کان و پرو پاگه نده چیه کان له مه دینه دا کۆل نه دهن، مۆلەت و هانی تو ده دهن که تۆله یان لی بسینیت، (له وهودوا زۆربه یان دهر به دهر بکهیت) و که میکیان نه بیئت له شاردنا نه میننه وه. **مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثُقِفُوا أُخِذُوا وَقْتَلُوا ثُمَّ لَا يَأْتِيهِمْ** ئەوانه نه فرین لیکراون له هه رکۆی بژین، ده بیئت ده ستگیر بکرین و ده بیئت بکوژرین، (چونکه له خراپه و پیلان و تاوان و کوشتن و دزی و درۆزنی زیاتر هه یچیان لی نه وه شاهه ته وه). **سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا** ﴿٦١﴾ دژایه تی ئەو دوو پرووانه (له بهرنامه ی خوادایه و له رابوردووشدا ئەنجام دراوه، هه رگیز گۆرانکاری نابینی له یاساو بهرنامه کافی خوادا. **يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا** ﴿٦٢﴾ خه لکی پرسیارت لیده کهن دهر باره ی رۆژی قیامهت که ی بهرپا ده بیئت (پیلان بلی: ئەی پیغه مبه ر): کاتی بهرپا بوونی هه ر خوا خۆی ده زانی، جا تو چوو زانی له وانیه رۆژی قیامهت زۆر نزیکیش بیئت. **إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا** ﴿٦٣﴾ بیگومان ئەو خواجه نه فرینی کردوه له کافره کان (له رۆژه قیامهتیشدا) دۆزه خیکی زۆر گه رمی بو ئاماده کردوون. **خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا** ﴿٦٤﴾ بو هه میشه تیایدا ده بی بژین، له ویش نه پشتیوانیک شکه ده بن فریایان بکه ویت نه که سیك پزگاریان بکات. **يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيَّتْنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ** ﴿٦٥﴾ رۆژیک دیت روخساریان ئەم دیودیوی پیده کریت له ناو ئاگردا (تا چاک برژین و بسوتین) (به ده م ئاهو ئاهو ده لێن): ئای خۆزگه فه رمانبهرداری خوا بووینایه، گوپرایه لی پیغه مبه ر بووینایه. **وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا** ﴿٦٦﴾ هه روه ها ده لێن: ئیمه ملکه چ و فه رمانبهرداری ئاگو گه وره کتمان بووین، هه ر ئەوان رپگه و رپیازی (راستیان) له ئیمه شیوان و ون کرد (خوا پسوایان ده کات). **رَبَّنَا عَاتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمُ لَعْنًا كَبِيرًا** ﴿٦٧﴾ په روه ردگارا: دوو بهرابه رو دوو چه ندان بهرابه ر سزای ئەوان بده و نه فرینیکی زۆر بیته ندازیان لی بکه. **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ عَادُوا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا** ﴿٦٨﴾ ئەی ئەو که سانه ی باوه رتان هیناوه: وه کو ئەوانه مه بن که ئازاری موسایان دا (تۆمه تیان بو دروستکرد، بوختانیان بو هه لبه ست) خوی گه وره ش (له و تۆمهت و بوختانه یان) پاراستی و پاکبی ئاشکرا کرد وه ئەو لای خوا زۆر بهرپزو ئازیزه. **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا** ﴿٦٩﴾ ئەی ئەو که سانه ی باوه رتان هیناوه له خوا بترسن و پاریزکاربن، هه میشه قسه و گوفتاری به جی و به سوود بکه ن.

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾
 ئەوسا ئىتر كرده وەكەتتان چاك و بەجى و پەسەند دەكات، لە گوناھەكانىشتان خۆش دەيىت، جا ئەوھى
 فەرمانبەردارى خواو پىغەمبەرەكەى بىت، ئەوھ ئىتر سەرکەوتن و سەرفەرازيەكى بى نەزەو بى سنوورى
 بەدەست هەناوھ. **إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا**
وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ ئىمە ئەمانەتى (عەقیدە و بیروباور، ئەمانتى سەرىشکيان)
 نیشانى ئاسمانەکان و زەوى و کىوھەکان دا، (ياخود پىشنيارمان کرد که ئیوھ هەلگری ئەم ئەمانەتە بن)، بەلام
 هەمووان دەستیان پىوھناو ترسان لى (هەر پىيان چاك بوو ئاوا (مسیر بن، سەرىشك نەبن) کەچى ئادەمیزاد
 هەليگرت و گرتیە ئەستوى، بەراستى زۆر سەتەمکار و نەفام بوو (ئەگەر زۆرىنە پرچاو بکەين). **لِيُعَذِّبَ اللَّهُ**
الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ
عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾ تا خوا سزای پياوان و، وە ئافرەتانی دووروو، وە هاوھلپەرستان لە پياوان و لە ئافرەتان
 بدات، هەروھە تەوبەو پەشيانى لە پياوان و ئافرەتانی ئياندار وەرەگريت، يىگومان خواى گەورە (بۆ ئەوان)
 زۆر ليخۆشبوو و بەرەحم و مېرەبانە.